

Skildpadder, lastbiler og jordskælv

Udsnit fra forsiden

ANMELDELSE / 15.01.16

Det mystiske og det mærkelige har overtaget i italienske Edo Chiaregato og Michelangelos Setolas tegneserienovelle *Snuder på lastbiler*. Forlaget Basilisks anden tegneserieudgivelse er både foruroligende, særpræget og overraskende.

Felix Rothstein

Et sted i Italien. Engang i 80'erne. Måske. Nil fisker efter skildpadder i en lille dam. Hr. Gentili vil købe huset, hvor Nil bor med sin gamle mormor. Men de vil ikke sælge. Samtidig møder lastbilchaufføren Gionni sin gamle skolekammerat Zerla på motorvejen. De snakker om gamle dage i den ulidelige sommervarme. I radioen hører de om et dødsfald, der ryster Bolognas kunstscene. Senere mødes Gionni og Zerla igen i en motorvejskø ved den jugoslaviske grænse. Og et jordskælv skaber kaos.

Det kan være svært at se, hvordan begivenhederne i *Snuder på lastbiler* egentlig hænger sammen. De dukker nærmest bare op i nærheden af hinanden, krydser hinandens vej et enkelt sted. Edo Chiaregatos korte historie stikker i flere retninger og viser glimt af verden omkring hovedpersonerne. Atmosfæren er

trykkende og fortællingen, der først til allersidst eksploderer, sitrer af det, der bare venter på at ske. Det er for varmt, for fugtigt, for lummert, for sent, for risikabelt. Og alligevel samler *Snuder på lastbiler* sig i en tung, uheldsvanger stemning, der kulminerer i den spektakulære slutning, som på rigtig novellemanér overrumpler læseren med et uventet og vildt syn.

Michelangelo Setolas blyantstegninger er på én gang udtryksfulde og kejtede. Stregen er udvisket og holdt i gnidrede gråtoner, hvor figurer og omgivelser glider ind og ud af hinanden som i gråvejrs eller regn. Og mens lastbiler, huse og landskaber er tegnet med en omhyggelig sirlighed er alle personerne næsten påtrængende ulækre at se på. De har for stort hoved, for stor næse, for store læber, svedperler i overskægget. Men det fungerer. *Snuder på lastbiler* blander skitseagtige børnetegninger, billeder uden dybde og en komisk fejlproportionering af personernes kroppe med stor præcision og detaljerede registreringer, der viser sig i enkelte helt fantastiske tegninger: Nils hoved der, diskret bliver spejlet i en vandpyt eller mormorens knokkelhånd når hun spiser æble.

Snuder på lastbiler er fuld af ladede billeder, hvor alting synes til at være et symbol for *noget*. Den fangede skildpadde betyder noget, lastbilkøen betyder noget, jordskælvet betyder noget. Men hvad er uklart. Edo Chierogato og Michelangelo Setola giver ikke meget fra sig, men lader hele tegneserien stå som en tvetydig modstilling af billeder, mennesker og scener. Nogle er hverdagsagtige og kedelige mens andre er helt drømmeagtige. Et bizart optrin, hvor Hr. Gentilis hvide habit bliver sprøjtet til med skildpaddeblod fra et åbent sår i dyrets hals står især klart. Det samme gør de tre dobbelttopslag, der følger efter selve fortællingen som ekstramateriale, hvor det vrirler med skildpadder og flagermus i en syret blanding.

Snuder på lastbiler minder både i stil og tone om et andet tegner og forfatter-par, der arbejder med de korte fortællinger og også spiller på det grimme. Tegneserietegneren Rikke Villadsen og forfatteren Bjørn Rasmussen bruger også det ulækre, det uhyggelige og det ubehagelige i deres tegneserieprojekt *9 piger*. Og ligheden er måske ikke så overraskende. Rikke Villadsen er nemlig også redaktør på Forlaget Basilisks tegneserieudgivelser.

Edo Chierogato og Michelangelo Setolas lille fortælling har mere til fælles med Villadsen og Rasmussen end med italienske tegneserielegender som Hugo Pratt og Milo Manara. Men med *Snuder på lastbiler* giver Forlaget Basilisk en værdifuld prøve på hvad, der rør sig på den italienske tegneseriescene i øjeblikket.

Edo Chierigato og
Michelangelo Setola,
Snuder på lastbiler,
Basilisk

Oversat af Majse
Aymo-Boot, 64 sider,
120,- kr.

Udkommer i dag.

> Forlaget Basilisk